

Č. 251.

Obecní správa (Čechy): I. * Ve smyslu § 99 obec. zřiz. jest lhůta k odvolání z usnesení obecního zastupitelstva, pro něž zvláštní veřejná vyhláška není předepsána a individuální vyrozumění podle povahy věci není nutno, počítati již ode dne učiněného usnesení, předpokládajíc, že usnesení bylo učiněno neb aspoň předsedajícím prohlášeno v sezení veřejném. — II. * Zásady té užití jest i na usnesení kolegiálního správního orgánu, jenž dle § 106, odst. 4 obec. zřiz. vykonává funkci obecního zastupitelstva.

(Nález ze dne 27. listopadu 1919 č. 5581.)

Prejudikatura: K I.: víd. nál. ze dne 12. května 1908 č. 4674, Budw. č. 5965 A, ze dne 2. března 1911 č. 2341, Budw. č. 8067 A a ze dne 18. března 1913 č. 2810, Budw. č. 9496; k II. srovn. víd. nál. ze dne 25. dubna 1906 č. 4865, Budw. č. 4362 A.

Věc: Emil Fritsch a soudr. ve Štětí (adv. Dr. Václav Bouček z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran opožděného podání odvolání ve věci prodeje obecních pozemků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné.

D ů v o d y: Obecní správní komise ve Štětí usnesla se ve schůzi dne 6. května 1919 odprodati několik obecních parcel. Usnesení bylo vyhlášeno dne 10. května.

Podané odvolání Emila Fritsche a soudr. ddto 22. května 1919 bylo rozhodnutím okresního výboru z 31. května 1919 č. 704 zamítnuto z důvodů věcných a další odvolání naříkaným zde rozhodnutím zemského správního výboru ze dne 2. července 1919 č. 62.090/VII. z důvodu, že usnesení městské správní komise stran prodeje parcel stalo se dne 6. května 1919, stížnost proti tomuto prodeji byla však u obecního úřadu podána teprve po 22. květnu 1919, tedy již po uplynutí 14denní lhůty odvolací, stanovené v § 99 obec. zřiz., když již usnesení ono vešlo v moc práva. Pozdější vyhlášení usnesení onoho na lhůtě rekursní ničeho prý nemění, neboť usnesení ono nepotřebuje ke své pravoplatnosti veřejného vyhlášení.

Stížnost podaná k tomuto soudu namítá toliko, že usnesení obecní správní komise bylo vyhlášeno teprve 10. května, pročež lhůta odvolací dle § 99 obec. zřiz. počala běžeti teprve tímto dnem, odvolání bylo tedy podáno dne 22. května ještě včas a měl tudíž zemský správní výbor rozhodnouti ve věci samé.

Nejvyšší správní soud rozhoduje o stížnosti řídil se těmito úvahami:

Nesporno je, že usnesení obecní správní komise o prodeji obecních parcel stalo se dne 6. května 1919, že bylo veřejně vyhlášeno dne 10. května a že odvolání stěžovatelů z něho podáno bylo u obecního úřadu nejdříve dne 22. května 1919. Spor jest o to, dlužno-li v daném případě 14denní odvolací lhůtu §u 99 obec. zřiz. počítati ode dne, kdy usnesení

se stalo, jak míří žalovaný úřad, či ode dne, kdy bylo vyhlášeno, jak tvrdí stížnost.

§ 99 obec. zř. ustanovuje v té příčině, že odvolání z usnesení obecního zastupitelstva podati jest ve 14denní lhůtě nepřestupné, »jdoucí ode dne vyhlášeného usnesení neb oznámení« starostovi obce, aby je dále předložil. Zákon slovy »vyhlášení« a »oznámení« vyznačuje obě dvě možnosti, kterak účastníky zpravit o usnesení: jednak individuální vyrozumění, jehož zapotřebí tam, kde je výslovně předepsáno nebo kde plyne z povahy věci, poněvadž jde o právem uznané individuální zájmy jednotlivcovy — tento způsob nepřichází tu v úvahu; jednak vyrozumění generelní všech, jichž by se akt týkati mohl, vyhlášením jeho. Co do formy tohoto vyhlášení neobsahuje však § 99 obec. zřiz. žádného ustanovení. Ježto zákon v § 49 předpisuje, že sezení zastupitelstva obecního jsou zásadně veřejná, s druhé strany pak zvláštní veřejnou vyhlášku učiněných usnesení neb aktů přípravných nařizuje jenom pro určité případy, kde pro zvláštní důležitost předmětu jde o záruky co možno největší publicity aktu (srv. §§ 90, 2, 72 obec. zřiz.), dlužno usuzovati z toho, že v jiných případech, kde nejde o tyto výslovně uvedené výjimečné případy, je požadavku vyhlášení ve smyslu § 99 obec. zřiz. vyhověno již tím, že předsedající ve veřejné schůzi, zjistiiv výsledek hlasování, konstatuje, že to které usnesení se stalo. Zásada posléze uvedená může ovšem platiti jenom tehdy, když usnesení bylo učiněno neb aspoň předsedajícím konstatováno v sezení veřejném, t. j. zásadně všeobecně přípustném, neboť jenom v tomto případě je prohlášení usnesení adresováno také interestům a těmto poskytnuta možnost o něm zvěděti. Jenom tam tudíž, kde zvláštní veřejná vyhláška usnesení obecního zastupitelstva je zákonem předepsána, běží dle § 99 lhůta k odvolání teprv ode dne této vyhlášky, jinak však již od toho dne, kdy to které usnesení ve veřejné schůzi obecního zastupitelstva bylo předsedajícím prohlášeno.

Zásad. právě uvedených dlužno použití i tehdy, když funkce obecního zastupitelstva po jeho rozpuštění po rozumu § 106, odst. 4 obec. zřiz. vykonává zvláštní, zatímni správní orgán obecní, který jest kolegiálně organisován. Ježto však tento orgán vykonává — po případě v nezměněném složení — i funkce obecní rady, jejíž sezení jsou zásadně neveřejná (§ 8 novely ze dne 7. února 1919 č. 76 sb. z. a n.), a není tu tedy oné garancie publicity usnesení jeho jako při schůzích obecního zastupitelstva, dlužno v pochybnosti vždy zjistiti, zda to které usnesení bylo učiněno nebo prohlášeno ve schůzi veřejné. Neboť jenom tehdy lze usnesení takto učiněné pokládati eo ipso za vyhlášené ve smyslu § 99 obec. zřiz., kdežto jinak bylo by i tam, kde zákon zvláštní veřejné vyhlášky nenařizuje, pro počátek běhu odvolací lhůty žádati buď individuální vyrozumění nebo zvláštní veřejné vyhlášení.

V konkrétním případě šlo o usnesení obecní správní komise. Ze spisu není patrné, zda bylo učiněno v sezení veřejném. Žalovaný úřad vycházeje z mylného názoru právního, že běh odvolací lhůty šu 99 obec. zřiz. ve všech případech, kde není předepsáno zvláštní veřejné vyhlášení a kde také není potřebí individuálního doručení, počíná již ode dne učiněného usnesení, nekonal v tom směru žádného šetření.

Ježto takto skutková podstata následkem mylného právního nazírání zůstala neúplnou, bylo naříkané rozhodnutí jako nezákonné zrušiti.